

Ders: 004 – Cemaatle Namaz – Kitap ve Sünnette Örnek – Duruma Uygun Davranmak

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

Önsöz:

من صلى الفجر في جماعة فهو في ذمة الله حتى يمسي ، ومن صلى العشاء في جماعة فهو في ذمة الله حتى ((يصبح))

“Sabah namazını cemaatle kılan kişi gece olana kadar Allah'ın zimmetindedir, Yatsı namazını cemaatle kılan kişi sabah oluncaya kadar Allah'ın zimmeti, garantisi altındadır.”

((ولو يعلمون ما في العتمة والصبح لأتوهما ولو حَبْوًا))

[أخرجه البخاري ومسلم والنسائي ومالك عن أبو هريرة]

“Yatsı namazı ile sabah namazının faziletini bilselerdi, emekleyerek de olsa bu

namazları cemaatle kılmaya gelirlerdi."

(Buhari, Müslim, Nesai ve İmam Malik Ebu Hureyre'den nakletmiştir)

Kazanan işte budur. Vallahi insanların en mutlusunu benim. Ben üniversitede çalışıyorum. 1969 yılından 1999 yılına kadar Şam üniversitesi Eğitim Fakültesinde Arap Dili Eğitim metotları dersi verdim. Neyse dersimiz başladı. Ders on dakika ve dersin yarısında birisi sabırsızlanmaya başlıyor çünkü namazı bir an önce kılmak istiyor, bu çok normal bir

durumdur. Ama zamanın var, bunların hepsi mazur görülür, fakat ders sadece on dakika kalmış. Vaktin yarısında çıkmak, bu konuşmacı yani hoca için zor bir durum. Ders günlerinde dersi vallahi altı saatte hazırlıyorum. Bu on dakika beş ya da altı saatin eseridir. Uygun ayetleri öncelik sonralık sırasına göre seçiyorum. Usul şudur, on dakika derse gelmeye niyet ettiysen vaktin sonuna çeyrek kalaya kadar namazını uzatabilirsin. Yok kararlıysan ve zaman varsa namaz biter ve hemen çekilirsin. Dersin yarısında kalkıp çıkarsan bu ikinci olarak ayrıca rahatsız edicidir. Bunlar sadece bir ricadır.

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. Salât ve Selam peygamber Efendimize, ailesi ve tertemiz ashabına, emanetinin davetçilerine, komutanlarına olsun. Ey âlemlerin Rabbi bizden ve onlardan razı ol. Allahım bizi cehalet ve şüphe karanlıklarından, ilim ve marifet nuruna çıkar. Arzularımızın çukurundan alıp cennetini bahşet.

Kuran'ı Kerim'de Örnek:

Değerli kardeşlerim, Allah Celle Celalühü Yüce Kitabında şöyle buyuruyor:

﴿ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴾

“Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler.”

(İbrahim Suresi: 25)

Bir örnek vereceğim, Sünnette şöyle geçiyor:

((لا صغير مع الإصرار، ولا كبير مع الاستغفار))

[أخرجه أبو هريرة عن عبد الله بن عباس]

“Hiçbir küçük günah da ısrar edildiği takdirde, küçük kalmaz/büyür Hiçbir büyük günah, tövbe ve istiğfar edildiği takdirde, büyük kalmaz.”

(Ebu Hureyre Abdullah b. Abbas’tan nakletmiştir)

Günahlar küçük ve büyük günahlar olmak üzere ikiye ayrılır. Küçük günaha ısrar ettiğiniz takdirde o büyük günaha dönüşür. Büyük günaha tövbe ettiğiniz zaman, o da küçülür. Bu soyut bir anlamdır. Peki, bunu nasıl somutlaştırabilirim?

Genişliği altmış metre olan bir yol düşünün.

Bu yolun iki tarafında uçsuz bucaksız bir vadi

olsun. Sen de arabana binmiş gidiyorsun. Direksiyonu bir santim kırarsan ve bu küçük harekette ısrarcı olursan vadiye düşersin. Gayet açık odu mu?

Eğer direksiyonu doksan derece kırarsan bu büyük bir harekettir ama bir dakika sonra geri döndürdüğünde kurtulursun.

((لا صغير مع الإصرار))

“Hiçbir küçük günah da ısrar edildiği takdirde, küçük kalmaz/büyür”

Bir günaha ısrarla devam ettiğinde o günah Allah ile arana bir set oluşturur. Ve en büyük günaha bile tövbe ettiğinde her şey sona erer. Allah tövbe edenin tövbesini kabul eder. İşte Allah ile sulh yapmak bu kadardır.

((وَإِذَا رَجِعَ الْعَبْدُ الْعَاصِي إِلَى اللَّهِ نَادَى مَنَادٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ هَئِنَّمَا فَلَانًا فَقَدْ اصْطَلَحَ مَعَ اللَّهِ))

**“Günahkâr bir kul Allah’a döndüğünde göklerde ve yerlerde bir haberci seslenir:
Filanca Allah ile arasını düzeltmiştir”**

Öyleyse büyük ve küçük günahlar vardır. Bu örneği unutmayın, Bir araba ve 60 metrelik uzunca bir yol var. Yol dipsiz bir vadi üzerinde. Sağ ve sol tarafta uçurum var, küçük bir hareketle arabanın direksiyonunu bir santim kırarsan ve ısrarla kırmaya devam edersen vadiye düşersin. Veya büyük bir hareketle direksiyonu doksan derece kırarsın ama saniyeler veya dakikalar için de durumu fark edip dönersin. Böylece kurtulmuş olursun.

((لا صغير مع الإصرار، ولا كبير مع استغفار))

“Hiçbir küçük günah da ısrar edildiği takdirde, küçük kalmaz/büyür Hiçbir büyük günah, tövbe ve istiğfar edildiği takdirde, büyük kalmaz.”

Gerçek Hayattan Bir örnek:

Şöyle ki:

Bir seferinde otuz kırk kişilik bir grupla, gençlerle beraberdim. Tabi grupta farklı konumlarda insanlar vardı. Yani içlerinde seküler insanlar da olabilirdi. Gruptaki kişilerin dinleri birbiriyle aynı değildi. Ben müminin mutluluğundan bahsediyordum. Birisi dedi ki: “Vallahi mümin mutlu değil, o da diğer insanlar gibi.” Ben de ona “peki, bu sözünü açıkla” dedim. Dedi ki: “bir ateş dalgası gelse mümin de buna katlanacaktır, o da diğer insanlar gibidir. Mümin olduğunda ne değişir ki? Yine fiyat artış dalgası gerçekleştiğinde o da diğerleri gibi buna maruz kalacaktır. Ben de ona şöyle dedim: “Bu bir şey değil.” Allah Teâlâ bana bir örnek ilham etti. Dedim ki: “Mesela birinin 5000 Suriye lirası geliri vardır. Aynı zamanda sekiz çocuğu vardır.

Evi kiradır, bir de evini boşaltması gerekmektedir. Yani hayattaki en zor durumlardan birini yaşamaktadır. Beş veya on

gün yetecek kadar gelir, sekiz çocuk, kira bir ev ve bu evde de tahliye kararı var. Bir de bu kişinin bir amcası var, onun da beş yüz milyon geliri var ve çocuğu yok, bir kaza oluyor ve bu kişi kazada ölüyor. Bir saniye içinde bu fakir insan beş milyonun sahibi oluyor. Dinar ya da lira fark etmez. Fakat bu parayı alması bir seneden önce mümkün olmuyor. Zimmetinin temiz olması, miras başvurusu gibi birçok uzun prosedürler var. Peki, bu adam o yıl içinde insanların en mutlu olur mu? Evet, çok mutlu olur. Ömründe bir lokma fazla yememiş, bir palto almamış bir adamken büyük bir meblağa sahip oluyor. Ayeti dinleyin:

﴿ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾

[سورة القصص الآية : 61]

“Şu halde, kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz kimse -ki ona mutlaka kavuşacaktır-, (sırf) dünya hayatının geçici menfaat ve zevkini yaşadığımız, sonra kıyamet gününde (azap için) huzurumuza getirilenler arasında bulunan kimse gibi midir?”

(Kasas Suresi: 61)

Yani bizleri mümin olarak sabra götüren şey nedir? Tabi ki cennet vaadidir.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا ﴾

[سورة فصلت الآية : 30]

“Rabbimiz Allah’tır” deyip de dosdoğru çizgide yaşayanlar, işte onların üzerine

melekler Őu m¼jdeyle inerler: "Korkmayın, kederlenmeyin"

(Fussilet Suresi: 30)

Bu Allah'ın vaadidir. Her Şeyin yok olması bile Allah Teâlâ katında m¼minlere vaadinin gerçekteŐmemesinden daha kötü değildir. Bu güzel vaat rabbimizdendir. B¼t¼n s¼kıntılarımızı alır götür¼r. B¼ylece insan bir s¼kıntı ile karŐılaŐtıęında Allah'ın vaadini hatırlar ki bu vaat cennettir. Allah için m¼minlere verdiği vaadin gerçekteŐmemesi kâinatın yok olmasından daha kötüdür.

Kul ile Rabbi Arasındaki Durumlar:

Öyleyse yüce ilahımız ile kulu arasında dört durum olması mümkündür:

Birinci Durum: Apaçık Hidayet:

Sen doğru yoldasın, nimetler içindesin, eŐin, evin, çocukların, bir gelirin var. Hiçbir problemin yok. Üniversitede dersler, hutbelerde vaazlar, İslami uydu kanallarında seminerler dinliyorsun. Bir mektup gibi okunuyor. Etkileyici bir Şey ile karŐılaŐtıęında ondan faydalanıyorsun. Bu en önemli Őeydir; Allah katında hidayet yolu en önemlisidir:

Apaçık hidayet; Hiçbir sorunun yok, doğru yoldasın, zenginsin, müreffeh bir hayatın var, evin, eŐin, genç kızların ve oğulların var, damatların var, unvanlara sahipsin, büyük bir gelirin var. Dini konularda dinlemeler yapıyorsun, Cuma hutbelerini dinler, dini kitaplar okur, Kuran okursun. İŞte bu en yüce mertebedir. Adı da beyanî, apaçık hidayettir. Bu üst¼n konumda çağrıya uymuŐ olursun:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ﴾

[سورة الأنفال الآية : 24]

“Ey iman edenler! Sizi hayat verecek şeylere çağdırdıklarında Allah ve resulünün çağrısına uyun”

(Fussilet Suresi: 24)

İkinci Durum: Eğitimsel Uyarı ve Cezalandırma:

Apaçık hidayette kamil nokta Allah'ın çağrısına uymaktır.

Müminin davete icabetidir. İnsan bu çağrıya karşılık vermediğinde Allah onu farklı bir tarzda boyun eğdirir ki o da eğitimsel uyarı ve cezalandırmadır. Şiddeti de şöyledir:

﴿وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ

﴿يَرْجِعُونَ﴾

[سورة السجدة الآية : 21]

“Andolsun, dönsünler diye biz onlara (ahiretteki) en büyük azaptan önce (dünyadaki) yakın azabı elbette tattıracağız.”

(Secde Suresi: 21)

İkinci halde tövbe şarttır. Hidayette davete icabet varken, eğitimsel uyarıda tövbe vardır.

Üçüncü Durum: Felakete götüren İkrâm

Üçüncü durum felakete götüre ikramdır. Allah'ın sana nimetlerini sürekli verdiğini görürsün ama bunlara rağmen günahkâr olmaya devam edersin, işte o zaman gazaptan sakın. Güçlü bir darbe geliyor. Allah ile aradaki metotların üçüncüsü budur. Allah kuluna ikram eder, kazandırır, yüksek bir gelir elde eder, kızlarını evlendirmiştir, saray gibi evinde iki araba vardır. Sadece oturur ve keyfine bakar. İşe bu ikramı barındıran üçüncü merhalede kamil nokta, yani olması gereken en iyi şey şükretmektir. Eğer

şükretmezsen Allah korusun afet gelir.

Dördüncü Durum: Afet ve Felaket

Afet ve felaket tövbe edip Allah'a dönmeyenler için dördüncü merhalelerdir

Bunlar ilahi metotlardır, apaçık hidayet ve yol gösterme, Allah'ın çağrısına uymak, eğitimsel cezalandırma ve tövbe, felaket getiren ikram ve şükür. Bu üçü de gerçekleşmiyorsa o zaman afet ve felaket gelir:

﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا دُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِم أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ ﴿٤٤﴾
﴿ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾

[سورة الأنعام الآية : 44]

“Onlar, kendilerine yapılan uyarıları unuttunca her şeyin kapılarını onlara açtık. Nihayet kendilerine verilenler yüzünden şımardıkları zaman onları ansızın yakaladık! Böylece onlar birden bire bütün ümitlerini yitirdiler”

(Enam Suresi: 44)

Kahramanlık, zekâ, başarı, akıl, anlama yetisine sahipsen ilk aşamada yani apaçık hidayet merhalesinde kalır Allah'ın davetine icabet edersin.

Duruma Uygun Davranmak:

Allah'a davette ikinci bir şey daha var ki ben onu Duruma uygun davranmak olarak adlandırıyorum.

Birgün Amman Bak'a da seminer vermek için davet edildim. Orada büyük fakirlik vardır. Aynı gece benim Abdun'da da da seminerim vardı. İki yere de aynı vaaz mümkün müydü?

Baka'da dedim ki: Rasulullah (s.a.v.)'in yanına bir adam giriyor. Güler yüzlü, neşeli bir hali var. Efendimiz ona şöyle diyor: “Cebrail'in gelişini müjdelediği adam hoş geldin. O çok fakir bir kardeşimizdir.” Adam “benim gibi mi?” diye soruyor. Efendimiz de şöyle buyuruyor: “Evet sen dünyada tanınmayan ama göklerde meşhur birisin.”

Bu teselli amaçlı bir cümledir. Zenginlik ve refah düzeyi yüksek olan bir yere gitmişim. Hatırlıyorum, Şam'ın en iyi mahallelerinden birinde bir akrabam vardı. Bu mahallenin en iyi binasında oturuyordu. Yani binanın değeri iki yüz milyonu. Bir evin değeri beş, altı veya on milyonken onun fiyatı iki yüz milyonu. Eşyaları da evin fiyatının neredeyse yarısı

kadardı. Bu adam yağmurlu bir günde vefat etti. Vallahi ben de oradaydım. Oğlu arkadaşımdaydı. Kabrini açtılar, içine siyah bir su dolmuştu. Kara su ile dolu bir kabirdi. Oğlu “ne yapacağız?” diye sordu. “gömün” dediler. İki hafta idrak edemedim, yemek yiyemedim. Benim yerim nasıldı, nerdeydi? Zekân, kahramanlıkların, başarın işte o an hepsini kaybediyorsun.

Bir seferinde bir akrabamın cenazesine katıldım. Merhumu kabre koyacakları zaman yüzünü açtılar. Kibleye döndürdüler. Tahtalarını dizdiler. Toprak attılar. Yemin ederim beş kıtada yaşayan birçok insan gördüm ama işte bu zaman için çalışandan daha akıllısını görmedim. Evden kabre... Güzel bir yer, toplumsal merkez, genç kızlar, edepli damatlar, çocuklar, gelinler, sosyal ortamlar, her gün görüşmeler, her gün sabahlamalar, yolculuklar, yazlıklar, deniz kenarında evler, evler, evler, hepsi sonunda kabre girecek.

((عبيد رجعوا وتركوك ، وفي التراب دفنوك ، ولو بقوا معك ما نفعوك))

“ Ey kulum, dönüp gittiler ve seni toprağa bıraktılar, gömdüler. Seninle kalsalardı, yine bir faydaları olmayacaktı.”

Salihlerden birinin bir evi, büyük bir yeri vardı. Ama bir mezar kazılacaktı. O her Perşembe günü belli bir saatte yatağına uzandığında şu ayeti okurdu:

(رَبِّ ارْجِعُونِ * لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا)

[سورة المؤمنون الآية : 99 - 100]

“Rabbim! Beni geri gönder de, geride bıraktığım dünyada iyi işler yapayım”

(Müminun Suresi: 99-100)

Sonra şöyle derdi: Kavmim beni yolumdan geri döndürür. Bu yüzden ölümü düşünmek sünnettir. Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyururdu:

((أكثروا ذكر هادم اللذات - مفرق الأحاب ، مشتت الجماعات))

[أخرجه الترمذي والنسائي عن أبو هريرة]

“lezzetleri yok eden, sevenleri ayıran ve toplulukları dağıtan ölümü çokça anın.”

(Tirmizi ve Nesai Ebu Hureyre’den nakletmiştir)

((عش ما شئت فإنك ميت وأحبب من أحببت فإنك مفارقة واعمل ما شئت فإنك مجزي به))

[أخرجه الحاكم : سهل بن سعد أو عبد الله بن عمر]

“Ne kadar yaşarsan yaşa, bir gün öleceksin. Kimi seversen sev bir gün ayrılacaksın.

Ne yaparsan yap (ister iyi, ister kötü) karşılığını göreceksin.”

(Hâkim, Tirmizi ve Nesai Ebu Hureyre’den nakletmiştir)

İnsanlar arasındaki farklılıklar, vaazlarda duruma uygun şekilde çeşitliliği gerektirir

Öyleyse değerli kardeşlerim, bu hal, duruma uygun davranmak olarak isimlendirilir. Bu yüzden ilk vaaz başarılı olmaz. Neden? Çünkü fakir olan bir yerde şükürden bahsedilir. Orada sabırdan bahsetmek gerekir, şükürden değil. İkinci vaazda da zengin olan bir belde de sabırdan bahsedilmiştir. İşte derler ki Allah’a davette duruma uygun davranmak gereklidir.

Bazı insanları müjdelemek, bazılarını korkutmak gerekir.

Her insanın bireysel farklılıkları vardır. Bireysel farklılıklar, toplumsal farklılıklar vardır, bazı toplumlar maddeci, bazıları hurafelere inanan topluluklardan oluşur. Bir seferinde bir arkadaşımı karşılayacaktım, o elini zilin üzerine koymuştu ve dedi ki: “Bende taşikardi (kalp çarpıntısı) var. Atımı yüz seksenlere ulaşıyor. Ama elimi zile koyduğumda normale dönüyor. Dedim ki bu doğru olamaz. Bu söylediğin dinimizde yok, dinimiz

nasslar dinidir. İlim dinidir, onda hayaller, şatahatlar (aşırılıklar) ve hurafeler yoktur.

Güneş tutulduğunda ashab onun Efendimizin oğlu İbrahim'in vefatından dolayı tutulduğunu sandılar. Bunu Rasulullah'a söylediklerinde Peygamberimiz ne dedi:

((إِنَّمَا الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ آيَاتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ، وَإِنَهُمَا لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ مِنَ النَّاسِ))

[أخرجه مسلم وأبو داود والنسائي عن جابر بن عبد الله]

“Güneş ve ay Allah’ın ayetlerindedir. Onlar insanlardan birinin ölümünden dolayı tutulmazlar.”

(Müslim, Ebu Davud, Nesai Cabir b. Abdullah’tan nakletmiştir)

Hurafelere, şatahat yani aşırılığa, kerametlere, boş faydasız şeylere girmeyin. Dinimiz ilim dinidir.

Bir seferinde İz b. Abdisselam döneminde birisi rüyasında Rasulullah (s.a.v.)’i görüyor. Efendimiz ona diyor ki: “Filanca yerde hazine var, onu al ve zekâtını da ödeme.” Gerçekten de hazineyi buluyor. Büyük âlim İz b.

Abdisselam diyor ki: “Rasulullah (s.a.v.)’in hayattayken söylediği esastır. Uykuda görülen rüya şeri hüküm olarak ele alınamaz. Hazineyi al ve zekâtını öde.”

Benim elimde nasslar var, kanun var, Ben Kuran’ı Kerim Kanunları isminde bir kitap telif ettim. Bu kanunlarda zorunluluk söz konusudur. Kanun değişkenler arasında sabit kalan bir ilişkidir. Delil olduğunda duruma uyum sağlar. Dinde kanunlarla hareket edersiniz. Çünkü kanunlar önemlidir, Bana göre Allah Teâlâ için müminlere olan vaadinin gerçekleşmemesi kâinatın yok olmasından daha kötüdür.

Birisi bir şeyhe dedi ki: “Efendim bana dua edin.” Şeyh de ona “insanlara zulmetme” dedi. Bu kişinin bir mevkii vardı. “İnsanlara zulmetme, o zaman benim duama ihtiyacın kalmaz.”

Dini ilmi bir anlayışla idrak etmelisin, sebepler ve sonuçlar olarak anlamalısın, kanunlara göre, konulara göre bir anlayışla bu din din olur. Ama hurafeler, hayaller, şatahatlar, aşırılıklar, uydurmalar, bunlardan rızık kazananlar var. Boş yoldasın, filanca veli diyorsun, velinin, Allah dostunun manası nedir?

﴿ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * الَّذِينَ ﴾
﴿ أَمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴾

[سورة يونس الآية : 62 - 63]

“İyi bilin ki, Allah'ın dostları için korku yoktur ve onlar üzülmeceklerdir de!

Onlar iman edenler ve (Allah'tan) sakınanlardır.”

(Yunus suresi: 62-63)

Sadece Allah'a iman et, emirlerine uy, İşte veli budur. Bundan fazlası var. Su üstünde yürüyenler, bir yere intikal edenler, her gün kabeye gidip namaz kılıp dönenler, yani onların uçakları var herhalde. Hayaller, uydurmalar din düşmanlarını çoğaltır. Bu yüzden peygamberler kâfirlere mucizelerle tevhidi emrederler. Ancak kerametlere gelince, keramet sahibi kişilerin kerametinden çekinmeleri gerekir. Gerçek keramet sahibi olan şahıs kerametinden kadının hayız kanından utandığı gibi utanır. Sadece kanunlara, nasslara uy. Keramet söz konusuysa onları bırak. Bunu yazılı çek olarak adlandırırılar. Ona sahibinden başkası dokunamaz. İşte keramet yazılı çektir. Allah'a bizi onlarla sevindirdiği için şükrederiz. Fakat onunla ticaret yapma. Sadece kanunlar hakkında konuş.

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Salât ve Selam peygamber Efendimize, ailesi ve

tertemiz ashabına, emanetinin davetçilerine, komutanlarına olsun. Ey âlemlerin Rabbi bize ver mahrum etme, ikram et, çekip alma, bizden razı ol, nimetlerinden razı olmayı da nasip eyle. Salât ve Selam peygamber Efendimize, ailesi ve tertemiz ashabına olsun.

Alemlerin Rabbi Olan Allah'a Hamdolsun